

Яковлєва Леся Вікторівна

Педагогічний стаж: 26 років.

Кваліфікаційна категорія: спеціаліст вищої категорії.

Освіта: Волинський національний університет імені Лесі Українки, 2011 рік.

Педагогічна ідея

«Ритмопластичне музикування як засіб художньо-творчого
самовираження учнів»

У сучасному суспільстві, для якого характерні багатобарвна культурна мозаїка, потужний інформаційний потік, глобальне поширення масмедіа, виникає нагальна потреба у вихованні освіченої, гармонійно розвиненої особистості. Пріоритетним завданням на сучасному етапі функціонування освіти визнано створення умов для розвитку і самореалізації особистості кожного учня, формування покоління, здатного навчатися протягом усього життя.

Переважає більшість науковців-психологів, педагогів, музикознавців збігаються в погляді на особливу роль музичного мистецтва у справі формування особистості. За словами В. Сухомлинського, «пізнання світу почуттів неможливе без розуміння й переживання музики, без глибокої духовної потреби слухати музику й діставати насолоду від неї». Відомий дитячий композитор Д. Б. Кабалевський особливо відзначає важливість цього предмета: «Музика – мистецтво, що володіє великою силою емоційного впливу на людину ... і саме тому вона може грати величезну роль у вихованні духовного світу дітей та юнацтва».

«Цифрове покоління» вимагає нових підходів. Перед учителем Нової української школи стоїть виклик: як зробити урок сучасним, зацікавити учнів до активної взаємодії. Своїм завданням в освітній діяльності вважаю не тільки дати дитині необхідні знання, а й виховати творчу, здорову особистість, готову до успішної самореалізації. Працюю, дотримуючись педагогічного кредо: «Єдиний шлях, який веде до знання – це діяльність» (Бернард Шоу).

Використовуючи різнопланові творчі завдання, казкові сюжети, музично-дидактичні ігри, особливу увагу зосереджую на музикуванні та музично-ритмічній діяльності. Під час розучування музично-ритмічних рухів з урахуванням вікових особливостей дітей, використовую різні методичні прийоми:

- виразне виконання рухів для усвідомлення дітьми взаємодії ритмопластики з музикою;
- наочний показ, пояснення як слід виконувати ритмічну вправу;
- показ рухів дітьми, у яких краще сформована здатність художньо-творчого самовираження.

Це можуть бути різні форми роботи: індивідуальна, робота в групах (колективна), робота в парах. Для розвитку музичних здібностей школярів проводжу також і нестандартні уроки: урок-подорож, урок-гра, урок-імпровізація, інтегровані уроки.

Швейцарський композитор Еміль Жак-Далькроз у своїх працях писав: «Ритм – це універсальне начало, яке формує тіло й дух людини: позбавляє від психологічних комплексів, допомагає коригувати фізичні вади, а також дає змогу знайти радість життя через творчість». Помітила, що під час музичного сприймання діти інтуїтивно рухаються в такт музики, і як фасилітатор, намагаюсь правильно спрямувати дитячу ініціативність.

Навчаючи дітей, активно застосовую гру на дитячих музичних інструментах, що базується на системі Карла Орфа, впроваджую методику Еміля Жак-Далькроза, яка будується на основі прийомів ритмопластичного музикування.

У дітей є ще одна особливість: вони живуть емоціями, мислять образами, тож їм необхідно допомогти виявити їхній емоційний стан. І тут на допомогу приходить музично-ритмічне виховання. У процесі музично-ритмічних рухів розвиваються художньо-творчі здібності дітей, що виявляються в індивідуальному втіленні образу, у вигадуванні й комбінуванні рухів у танцях, хороводах, музичних іграх. У поєднанні рухів з музикою рухові реакції зливаються із законами ритму. Моторні центри виховуються завдяки музиці, об'єднується діяльність нервово-м'язових центрів і слуху, виробляється координація рухів, зберігаються сили. Тому на уроках музичного мистецтва широко використовую пластичну імпровізацію з елементами музикування, застосовую музично-ритмічні вправи, поєднуючи їх з ритмічними картками, які підвищують зацікавленість, активність сприйняття музики дітьми, сприяють розвитку темпового, тембрового, ритмічного, ладового чуття, музичної пам'яті.

Під час музичного сприймання класичних творів використовую музикограми з елементами логоритміки, поєдную з грою на дитячих музичних, а також шумових інструментах, які діти створюють власноруч та з допомогою батьків. Така діяльність допомагає в подальшій навчальній роботі: учні навчаються грати нескладні ритми, імпровізувати. У них розвивається пам'ять, музично-слухові уявлення, діти краще розуміють будову твору.

Ритмопластику під музику застосовую на всіх етапах уроку: під час сприймання та інтерпретації творів мистецтва, під час ознайомлення з музичною грамотою,

в постановці інсценізацій, вокально-хоровій роботі, під час виконання творчих завдань та вокальних імпровізацій.

Для кращого запам'ятовування музичного матеріалу на уроках та в позакласній роботі звертаюсь до пісенної скарбниці українського дитячого фольклору, де виконання пісень тісно пов'язане з руховою імпровізацією та ігровими елементами, бо саме національна фольклорна спадщина є першоджерелом музичної культури, природнім підґрунтям для загального музично-рухового розвитку.

Власний досвід переконує, що внаслідок систематичного використання музично-ритмічної діяльності у школярів підвищується інтерес до музичного мистецтва. Позитивним результатом є перемоги колективів – вокального «Співограй» та фольклорного «Яворина» на Міжнародних та Всеукраїнських вокальних та багатожанрових конкурсах.

Результати роботи зі школярами показали, що завдяки систематичному використанню музично-ритмічної діяльності у школярів покращились музичні здібності. А це є підтвердженням того, що залучення учнів до багатого досвіду людства, накопиченому в мистецтві, можна сформувати гармонійно розвинену особистість, здатну до творчої самореалізації.

Покликання на відеореферат: <https://cutt.ly/NHchmXR>